

KAR!KE

Broj 19 Mart/Ožujak 2014. godine

Facebook
i Twitter o
protestima
str. 6 i 7

NEIMA POKRALI SNIJEGA
I NJEGA.

**Zašto nisu
huligani nego
aktivisti**
str. 15

Vox popuši
str. 5

Federacija gori, po RS-u se češlja

Pitanja o nastanku protesta, njihovim akterima, stranim plaćenicima i domaćim nezaposlenim življem te urote protiv čitavog naroda, političara čije su partijske knjižice raznih boja, napadima na entitete i špekulacije o nabavljanju oružja za rat, mučila su medije u Bosni i Hercegovini.

Piše: Ljupko Mišeljić

Foto: Faruk Begtašagić,

Haris Begić, Haris Badžić

Prvo na lokalnim, a zatim na kantonalnim i entiteskim medijima, saznalo se da je poslije mirnog okupljana u Tuzli došlo do ekskalacije kada su demonstranti počeli bacati kamenje na zgradu Vlade Tuzlanskog kantona.

„Ovdje ima oko 5000 nezadovoljnih ljudi, polupana su stakla na zgradama, a deset demonstrata je ušlo u zgradu i policija ih je zadržala. Veliki broj studenata, nezadovoljnih radnika i drugih ljudi skupio se ispred zgrade Vlade. Napravljena je velika gužva na ulicama u Tuzli, a sve glavne saobraćajnice su blokirane“, izjavio je Emir Dindić, čitalac portal Radiosarajevo.ba.

Predstavnici sindikalnih organizacija nekadašnjih privrednih giganta, fabrike „Dita“, „Konjuh“, „Polihem“, „Guming“ i „Poliolchem“, predstavnici udruženja nezaposlenih TK-a, brojni penzioneri i građani blokirali su prilaze Sudu

i Tužilaštvo TK-a.

Bilans prvog dana protesta kaže da su uhapšene 22 osobe, a povrijedene 24. Među povrijeđenima našlo se i pet policijaca. Uhapšen je i vođa pokreta „Udar“, Aldin Širanović. Drugog dana protesta broj ljudi koji su se okupili narastao je na nekoliko hiljada. Paljeni su kontejneri i gume, a ulice su bile

blokirane. Policija je demonstrante tjerala suzavcem, a preko stotinu ljudi je povrijedeno. Nakon hitnog sastanka održanog 6. februara u Vladi Federacije, premijer Nermi Nikšić poručio je da svi imaju pravo na mirno okupljavanje, ali ne i nasilničko ponašanje, ugrožavanje sigurnosti i uništavanje imovine. Neformalni vođa protesta u Tuzli, Aldin Širanović, pušten je iz pritvora nakon tri dana. U Sarajevu je tokom protesta u znak podrške Tuzli, ali i teške socijalne situacije, došlo do sukoba policije i građana, kojih se ispred zgrade Vlade Kantona okupilo oko 200. Okupljeni građani gađali su jajima zgradu kantonalne Vlade, tražeći da se odmah puste demonstranti uhapšeni u srijedu u Tuzli, da Vlada obezbijedi više radnih mesta i pravično zapošljavanje, te da se uvedu mjere štednje na svim nivoima.

Njegovo Visočanstvo Suzavac

Protesti i neredi su se za dva dana proširili i na Bihać, Mostar, Zenicu, i druge gradove Federacije BiH. U prvih osam sati demonstracija u Sarajevu, spaljena je zgrada Vlade Kantona Sarajevo i Predsjedništva BiH dok je u Tuzli oko deset hiljada ljudi protestovalo ispred zapaljene zgrade Kantonalne vlade. Zapaljene su zgrade vlada Sarajevskog, Zeničko-dobojskog i Hercegovačko-neretvanskog kantona, dok je zgrada vlade Unsko-sanskog kantona kamenovana. Premijeri TK, Sead Čaušević, i ZDK, Munib Husejnagić, podnijeli su ostavke. U ovim gradovima, policija je demonstrante raspterivala suzavcem.

Mirne demonstracije u Zenici

Protesti su se trećeg dana proširili i na Banju Luku. Oko 300 ljudi učestvovalo je u protestnoj šetnji u znak podrške Tuzli, Sarajevu i ostalim gradovima. Na protestnu šetnju pozivali su Helsinski parlament građana Banja Luka i Udruženje građana „Ostra nula“. Planirano je okupljanje kod Narodnog pozorišta i šetnja prema Vladi RS, Radio-televiziji RS, Narodnoj skupštini, te pored Palate Republike, Gospodskom, do Trga Krajine. Međutim, skup se sveo na šetnju od Narodnog pozorišta do Trga Krajine uz mjerne obezbjeđenja jer građanima nije bilo dozvoljeno grupno kretanje pored NS RS i Vlade RS.

Poslije trodnevnih demonstracija u Tuzli, građani su započeli akciju čišćenja grada nakon žestokih protesta dan ranije. Demonstranti u Sarajevu toga su dana tražili oslobođenje građana koji su uhapšeni u petak. Premijer Vlade Kantona Sarajevo, Suad Željković, podnio je ostavku 8. februara.

Uprkos kiši, oko hiljadu građana okupilo se na gradskom trgu u Bihaću na mirnim demonstracijama. Noć ranije, na vanrednom zasjedanju, Skupština Unsko-sanskog kantona ukinula je „bijeli hlijeb“ za vladine dužnosnike, a Stranka demokratske akcije, koja ima trećinu poslanika, predložila svog kandidata Đevada Muslimovića za mandatara novog saziva Vlade USK-a.

„Čini nam se da nas ne shvataju ozbiljno. Od naših 13 zahtjeva, Skupština se očitovala samo o jednom. Premijer Hamdija Lipovača jesti smi

IMPRESSUM:

Izdavač: Udruženje Omladinska novinska asocijacija u Bosni i Hercegovini

Izvršni direktor: Boris Čović
Glavni i odgovorni urednik:
Haris Dedović

Izvršna urednica: Hana Čolić
Redakcija: Renata Dujmušić,
Ljupko Mišeljić, Nebojša Sikić
Počasni član redakcije: Denis Gigo Hadžić

Dopisnici: Stefan Marinković, Adna B. Arnaout, Ajla Heralić

Fotografi: Boro Todorović, Haris Begić, Damir Čengić, Dejan Zonjić, Faruk Begtašević, Haris Badžić

Naslovница: Damir Čengić

Menadžer čistoće radnih prostorija: Stefan Marinković

Kontakt: Tel./fax: +387 33 205 850,
Mula Mustafe Bašeskije 7,

71000 Sarajevo,
Bosna i Hercegovina;
onaubih.karike@gmail.com

Web: <http://onaubih.ba>

jenjen, ali nije on jedini krivac za sve što ne valja u ovom kantonu. Tražimo da se očituju o svim našim zahtjevima“, rekla je Aida Sejdić iz Bosanskog proljeća.

Zgrada Vlade ZDK kantona prvobitno je kamovana, a zatim zapaljena. Vatrogasna jedinica Zenica odlučila je urgirati, ali su po dolasku na lice mjesta napadnuti, a kasnije im je vozilo demolirano. Predstavnici Plenuma građana Zenice su dostavili svoje zahtjeve članovima Kolegija Skupštine ZDK-a, a Vlad ZDK poslali su zahtjev za hitnu isplatu budžetskih sredstava namijenjenih za pojedine socijalne grupe, među kojima su demobilisani borci, RVI i civilne žrtve rata, a kojima duguju naknade još od prije tri godine.

„Takođe, poslali smo zahtjev da se oformi komisija koja treba biti koordinacijsko tijelo

da vodenje ovakve istrage predstavlja pritisak na javnost i zloupotrebu ovlaštenja. Direktor Direkcije za koordinaciju policijskih tijela BiH, Himzo Selimović, podnio je ostavku. Razlog tome je, kaže Selimović, što ne bi mogao obezbijediti sigurnost ukoliko bi to od njega tražili članovi Predsjedništva BiH.

Na Gradskom trgu u Bijeljini je 9. februara održan jednočasovni skup dvije suprotstavljene grupe od po stotinu mlađih ljudi. Skup je protekao mirno, s tim da je jedna grupa podržavala proteste koji se dešavaju u Federaciji uz uvjike „Lopovi, lopovi“, ali bez transparenta koji su upućivali na razloge za protest. Druga grupa, u kojoj su bili mlađi okićeni srpskim zastavama, jasno je iznijela svoj stav „Ne protestima u Srbkoj“ i „Ne širenju požara iz Federacije u RS“. Ove

državnog sekretara za Evropu i Aziju, Hoyta Briana Yeea, a Evropska unija komesara za proširenje, Stefana Fülea. Višesatni sastanak Fülea sa „velikom sedmorkom“ završen je bezuspješno. Politički lideri iz RS, Milorad Dodik i Mladen Bošić, tom su prilikom izjavili da nisu očekivali ništa od sastanka, te da su unaprijed znali kako će proći sastanak. Lider SDP-a, Zlatko Lagumdzija, napomenuo je da se pozicije aktera razgovora nisu bitno promijenile.

Predsjednik RS, Milorad Dodik, poručio je da će MUP RS zabraniti svaki organizovani ulazak demonstranata iz Federacije BiH u RS.

„Neće biti problem da se organizuju mirni protesti u RS koji su prije toga najavljeni i koji se održavaju na mjestima koja su zakonom za to predviđena. Zaustavljanje saobraćaja i rušenje zgrada institucija u RS biće spriječeno policijskim snagama jer je to nezakonito“, izjavio je Dodik.

U posjeti Mostaru bio je i premijer Republike Hrvatske, Zoran Milanović. On je izjavio da je i Evropska unija dijelom kriva za stanje u BiH jer je nezainteresovanost za sudbinu BiH stvorila frustracije koje su eksplodirale. Na sastanku povodom stanja u BiH sa prvim potpredsjednikom Vlade Srbije, Aleksandrom Vučićem, bili su Milorad Dodik i Mladen Bošić. Vučić je nakon sastanka sa političkim vođstvom Republike Srbije izjavio da je RS stabilna za razliku od Federacije. Građani u Sarajevu tražili su bezuslovnu ostavku Vlada Federacije BiH i Kantona Sarajevo, te formiranje nestranačkih vlasti. Takođe, zatraženo je obustavljanje „lova na ljude“ koji su učestvovali u protestima. Premijer FBiH odbio je podnijeti ostavku i naveo raspisivanje vanrednih izbora kao jedini izlaz iz postojeće situacije. Vanredne izbore u Republici Srpskoj tražile su, međutim, opozicione stranke poput SDS-a, SRS-a, PDP-a, NDP-a. Osim što je zatražena ostavka Vlade Federacije BiH, građani su zahtjevali da pravosuđe počne raditi na kažnjavanju svih slučajeva korupcije, te istragu porijekla imovine svih osoba koje obavljaju državničke funkcije u čitavoj BiH.

UEuropu sa s(t)ilom

Na prvom Plenumu koji je održan u TK-u, građani su se ogradili od pripadnosti bilo kojoj političkoj partiji, te naglasili da će kao takvi nastaviti sa protestima. Na Plenumu u Sarajevu građani su dostavili zahtjeve Skupštini Kantona Sarajevo čije su odgovore tražili u roku od 72h. Građani su zahtjevali uspostavljanje ekspertne Vlade, reviziju plata i beneficija nosilaca javnih funkcija u Kantunu i njihovo uskladjivanje sa trenutnom ekonomskom situacijom, reviziju privatizacije, te uspostavljanje nezavisne komisije

Zgrada Vlade Tuzlanskog kantona u oblaku dima

između Skupštine i građana kako bismo svi znali šta oni rade i kako ispunjavaju zahtjeve nezadovoljnih građana Kantona. Zanemarili su taj zahtjev, pravdajući se da to ne mogu uraditi, a kako su god mogli prilagođavati zakone kako njima odgovara, moraće sada to raditi i na način da odgovara narodu koji im je dao da rade taj posao“, kazala je Sejdić.

U Sarajevu, Bihaću, Tuzli i Bijeljini organizovani su 9. februara mirni protesti. Sarajlje su tražile oslobođanje demonstranata koji su pritvoreni zbog sukoba koji se desio dva dana ranije. Demonstranti su pušteni, a među njima su bili i maloljetnici koji su tvrdili da su ih policijski tukli i zlostavljeni. U zaključcima donesenim na Plenumu stoji da samo učešće u demonstracijama ne smije predstavljati krivično djelo i

dvije grupe su bile razdvojene ulicom i brojnim policijskim snagama bez zaštitne opreme. Policija je sa kontra-protestom odstranila jednog mladića koji je pokušao da nasrne na drugu grupu.

„Ne želimo da se požar iz Federacije BiH proširi na našu Srpsku. U Bijeljini su preko društvenih mreža već tri puta najavljivani protesti, a kontraprotest je spontano organizovan, da bi se sačuvala zemlja koju su srpski očevi napravili“, rekao je novinarima voda grupe Aleksandar Babić, dok je masa iza njega, okićena srpskim zastavama, uzvikivala ime Ratka Mladića.

I na istok i na zapad

U Sarajevu su stigli zvaničnici iz Vašingtona i Brisele. Američka administracija poslala je u Sarajevu zamjenika pomoćnika američkog

za utvrđivanje činjenica o dešavanjima 7. februara. U sastavu komisije trebali bi biti delegirani čanovi Plenuma građana Sarajeva, sa pravom popisa i procjene štete, utvrđivanja odgovornosti policijskih službenika za prekomjernu upotrebu sile i zlostavljanje privedenih. Predsjedavajuća Skupštine Kantona Sarajevo kazala je da je na sastanju 21. februara Kolegij prihvatio sva četiri zahtjeva Plenuma građana i građanki Sarajeva, te će ih uputiti na zasjedanje Skupštine Kantona Sarajevo, koje će biti održano 24. februara. Nezavisni izvještaj Human Rights Watcha osudio je prekomjernu upotrebu sile pripadnika MUP-a KS-a. O tom izvještaju raspravljaće se na sljedećoj sjednici Evropskog parlamenta.

Na devetom javnom sastanku Plenuma građana i građanki Tuzlanskog kantona, održanog 22. februara, razmatrani su zahtjevi radnika propalih firmi i sindikalnih organizacija koje će ovih dana uputiti Skupštini Tuzlanskog kantona. Najveći broj zahtjeva odnosio se na reviziju privatizacije i vraćanje radničkog samoupravljanja u fabrikama. Plenumi su prakticirali rad u grupama, a tematske radne grupe evidentirale su mišljenja građana te ih prevodile u nove zahtjeve.

Članovi Plenuma u Zenici su zaključili kako je potrebno izvršiti veći pritisak na usvajanje zahtjeva koje su proslijedili Skupštini Zeničko-Dobojskog kantona. Na Španjolskom trgu u

Mostaru nekolicina građana protestovala je istoga dana, tražeći od kantonalnih vlasti usvajanje Zakona o socijalnoj zaštiti, te ukidanje pausa i beneficija političarima, što je populano nazvano „bijeli hljebi“.

Na sjednici održanoj 26. februara, Kolegij Skupštine USK-a usvojio je svih 13 zahtjeva Bosanskog proljeća. Prihvaćen je, takođe, zahtjev za formiranje Komisije za građanske inicijative i odnose građana sa Skupštinom USK-a.

U zahtjevu koji je upućen Skupštini kantona traži se: smjena Vlade ŠUSK-a i svih direktora javnih ustanova i javnih preduzeća, imenovanje nove Vlade i direktora bez uticaja politike, uskladivanje plata u javnom sektoru tako da najviša plata ne smije preći iznos od tri mjesecne plate u proizvodnom sektoru, ukidanje „bijelog hljeba“, te dodatnog finansiranja poslanika na osnovu raznih komisija i uskladivanje broja zaposlenih u javnom sektoru sa standardima EU. Na listi zahtjeva, prva dva su uskladivanje budžetskih izdvajanja za poljoprivrednu proizvodnju na svim nivoima vlasti, te uskladivanje obrazovnih standarda na svim nivoima obrazovanja a sve sa standardima Evropske unije.

Protesti u stabilnoj RS

U Banjoj Luci je 18. februara u parku Dr Mladena Stojanovića počelo okupljanje demobilisanih boraca Vojske RS, nezadovoljnih radom rukovodećeg Boračke organizacije RS, Pantelije Čurguza, zahtjev za promjenu zakona o borcima, te reviziju boračkih rješenja. Neki od zahtjeva su i besplatna zdravstvena zaštita za boračke kategorije, prednost pri zapošljavanju djece poginulih i demobilisanih boraca, ali i revizija privatizacije i izrada zakona o porijeklu imovine. Štab nezadovoljnih boraca dao je Vladi Republike Srbije rok od 15 dana da usvoji ove zahtjeve.

„Ljudi su svjesni šta ih čeka, boje se i zato nisu došli danas na proteste. Mi, bivši borci, nemamo se čega bojati, jer su nas svi izdali: i predstavnici boraca, i sindikata i penzionera. Moramo se svi udružiti i demokratskim putem skinuti ovu nenarodnu vlast“, kazao je Slavko Predragović.

Predragović, kao i većina učesnika protesta, kazao je da podržava proteste nezadovoljnih građana u Federaciji BiH jer su izraz socijalnog nezadovoljstva građana u BiH ma gdje živjeli.

Predsjednik Udrženja veterana RS, Duško Vukotić, koji je počeo štrajk glađu prije deset dana, rekao je da bi se mnogo više ljudi iz cijele RS okupilo da vlasti nisu vršile pritisak na borce, te ih spriječile da dođu u banjalučki park na zakazano okupljanje. Borci su okupljanje i proteste u parku „Dr Mladena Stojanovića“ nazvali „Stroj nezadovoljstva“.

Posljednjeg dana protesta boraca RS, 28. februara, procitano je deset zahtjeva među kojima su smjena predsjednika BORS-a, Pantelije Čurguza, zahtjev za promjenu zakona o borcima, te revizija boračkih rješenja. Neki od zahtjeva su i besplatna zdravstvena zaštita za boračke kategorije, prednost pri zapošljavanju djece poginulih i demobilisanih boraca, ali i revizija privatizacije i izrada zakona o porijeklu imovine. Štab nezadovoljnih boraca dao je Vladi Republike Srbije rok od 15 dana da usvoji ove zahtjeve.

Okupljeni demobilisani borci, koje su podržali i brojni građani Banje Luke, kažu da na ovaj način žele izraziti nezadovoljstvo ukupnim socijalno-ekonomskim položajem, kako boračke populacije, tako i svih građana ovog bosanskohercegovačkog entiteta.

Kako nezvanično saznajemo, pripadnici MUP-a RS su u banjalučkim srednjim školama provjeravali izostanke učenika i profesora na dan kada je organizovana protestna šetnja, budući da je MUP RS zabranio svako javno okupljanje ili performanse na javnim mjestima.

Slučaj Draška Ćupa iz Omarske pokazao je želju Centra javne bezbjednosti Banja Luka i MUP RS da spriječe proteste. On je prije desetaka dana protestovao na banjalučkom Trgu Krajine. Izloženim transparentima želio je ukazati na preveliku nezaposlenost među mladima.

Svojim transparentom „Mile, spasi nas. Ostani u Sočiju“ Ćup je završio na višečasovnom ispitivanju u CJB Banja Luka. Kasnije mu je uručen prekršajni nalog i kazna od 550 KM, jer je, kako je navedeno, protestovao na mjestu koje nije predviđeno zakonom sa transparentima uvredljivog sadržaja.

Neka se glad građana čuje

KAR!KE

Vox popuši

Sve je počelo 5. februara u Tuzli, a onda se proširilo na druge bh. gradove. Na zgradu Vlade u Sarajevu ljudi bacaju jaja. Vlada je jajovana od strane cca 200 građana i građanki. Poneki prozor je razbijen, a žena karminom piše LOPOVI na zidu zgrade Vlade. Vlada je i karminirana.

Piše: Denis Hadžić tGigo

Petak, 10. фебруар

Sarajevo – Mostar – Tuzla

Penzioner sa zakrpom na rukavu: „Ovo su socijalna nepravda i kriminal uradili. Vidite u ljudima revolt, prezivljavanje, glad, tugu. Generacije nam gube budućnost, svi mi imamo prošlost, ali budućnost nemamo.“

Stariji čovjek se obraća policiji, koja mu se obratila preko suzavca: „Potrujte nas, jebigaaaa!!!“

Tolerantna: „Imam 1000 razloga zašto sam ovdje. Imam manje od 30 godina, završen fakultet u roku sa visokim prosjekom i ispred sebe 1000 papira. Gdje god krenem, šalteri i papiri, a na šalterima neljubazne babe. Malo mi moje frustracije, pa moram i njihovu da tolerišem! Nemamo mi, bola, pare da bismo prehranili toliki sistem. I da odu političari, ostaje sistem. Ja nisam ta koja će da hrani sistem!“

Subota i nedjelja, 8. i 9. veljače – Sarajevo

Hrabi student: „Ovo je jedinstven momenat jer se strah preselio na stranu moći. Građane nije više strah. Ako propustimo ovaj trenutak, najebali smo jer nam treba ova strukturirana želja za promjenom. Moj razlog su ostavke, ali bi mi bilo draže da je pola miliona ljudi ovdje.“

Sindikalac: „Između dva uha je

problem. Koju god vladu da izaberete, ona štiti kapital. Sindikat je krivac! Koja god stranka je tražila, sindikalna prostitutka je davala. Šta hoćemo? Ne znam, ali znam šta neću. Neću gnjev, bunt, kolone, mlade bez posla.“

Ponedjeljak, 10. febrero – Sarajevo – Mostar – Bihać

Inžinjer šatrolologije: „Teeeoško da će u Mostaru doći do tih promjeenaa.“

Inžinjerov drug: „Ne očekujem promjene, samo sam u prolazu.“

Bišćanin: „Ovo je naša zemlja i pozivamo sve umjetnike i akademske građane da podrže proteste i jadne ljudi na ulicama.“

Novinarka: „Mediji u nekom dijelu BiH daju sliku onog šta je spaljeno, gubi se osnovna ideja zašto su ljudi na ulicama. Ovdje su ljudi obespravljeni i gladni.

260 ministarstava, taj aparat se mora smanjiti, zatim ćemo otvoriti radna mjesta!“

Utorak, 11. shkurt – Sarajevo

Čiko: „Navijam da pohapsimo naše Sanadere jer ako izgubimo kontrolu i ovo krene kao u Ukrajini, možda EU ili Brisel pokucaju na vrata, pa ćemo ih onda pohapsiti.“

Drugi čiko: „Ne može se slomiti sve na omladini, niko nam se ne obraća dok ne bude belaj. Pa političari su prolazili pored ljudi koji su sedam dana ležali pred zgradama, to su bile mirne demonstracije. Evo vam sad ozbiljno i sve može. Nadam se da će ovi plenumi biti konkretni, te da će ispuniti zahtjeve.“

Srijeda, 12. лютиј – Sarajevo – Tuzla

Neka teta: „Oni nisu vandali i lobovi, oni su naša djeca bez perspektiveeee.“

Drug iz Tuzle: „Znaš kako je meni jebeno bilo, ja na proteste, a stari na poso.“

Neko iz mase: „A de radi stari?“

Drug iz Tuzle: „Šef policije.“

Neko iz mase: „Sestrem, mog'o si 'Parada 2' snimiti.“

Hrabi student s početka: „Prestanite me plašiti '92. godinom i imajte razumijevanja na plenumima.“

A šta kažu...

KAR!KE

Facebook i Twitter o protestima

Svjedoci spina bili su svi građani BiH koji su u februaru 2014. informacije primali putem mainstream medija. S druge strane, društvene mreže nudile su drugačije informacije.

Pripremio: Boris Čović

Spin u sportskom smislu je posebna tehnika kojom se loptici nastoji promjeniti smjer, kako bi se zavarao protivnik. U političkom smislu, spin je tehnika kojom se koriste stručnjaci političkog marketinga, "spin doktori", u političkim strankama i tijelima vlasti, s ciljem da u medijima prilagode ili iskrive informaciju u svoju korist. Spin se očituje plasiranjem određenih informacija u javnost, a zatim opovrgavanjem da bi se dobilo na vremenu, konstruiranjem informacija da bi se naškodilo ugledu političkog protivnika ili, u kontekstu Bosne i Hercegovine, ugledu demonstracija nezadovoljnih građana Bosne i Hercegovine. Spin ne podrazumijeva uvijek izricanje laži, već često iskrivljavanje istine ili zadržavanje informacija u svrhu manipuliranja.

Svjedoci spina bili su svi građani BiH koji su u februaru 2014. informacije primali putem mainstream medija. S druge strane, društvene mreže nudile su drugačije informacije. Iako je i tu bilo mnoštvo neistinitih i neprovjerenih informacija, bilo je i mnogo istinitih svjedočanstava koja nisu dospjela u mainstream medije, iz ovih ili onih razloga.

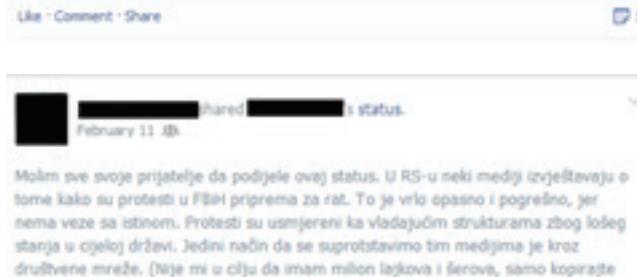
Počet ćemo s Facebook inicijativa individualaca koji su putem ove društvene mreže pokušali doprijeti do što više ljudi dijeleći informacije koje su bile od javnog značaja, ali se nisu pojavljivale u mainstream medijima.

Informacija o profesoru Josipu Miliću pojavila se na društvenim mrežama prije negoli se pojavila na drugim medijima. Mnogi mediji nisu ovu informaciju prenijeli, niti su joj posvetili mnogo pažnje. Podsećamo da je profesor Milić bio i uhapšen za vrijeme protesta, ali je ubrzo i pušten

Provjerena informacija koja nije dospjela ni do jednog većeg medija u BiH.

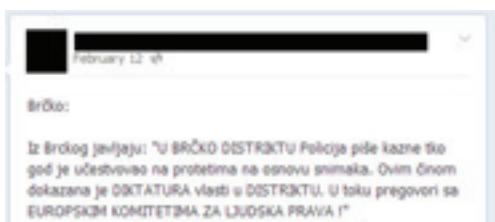

Naslovna stranica PRESS RS "upozorava -la" je građane Republike Srpske da Federacija BiH spremila napad na njih. Odgovor i demand mladih ljudi iz Federacije bio je ovaj post.

Odgovor na informaciju iz mainstream medija da su policija i prosvjednici u Tuzli u sukobu.

Dio priče u medijima bio je posvećen i sukobima policajaca i prosvjednika. U mainstream medijima prosvjednici su prikazivani većinom kao huligani, koji nisu nailazili na podršku većine građana BiH. O policijskoj brutalnosti i kršenju osnovnih ljudskih prava govorilo se više na društvenim mrežama.

A šta kažu...

KAR!KE

February 10

Informacija koja je stigla iz Livna:

Sinoć je livanjska policija „iz preventivnih razloga“ uhapsila desetoro mladića i zadržala ih sve do sada, represivne mjere svojstvene totalitarnim režimima.

Danas se u 13h ispred općine u Livnu okupilo oko 400 ljudi, koji su blokirani od kordona županijske policije pojačane specijalcima iz ZHŽ. Nakon okupljanja pred zgradom općine, prosvjednici su se po kiši uputili pred zgradu županijske vlade, gdje se nitko nije udostojio obratiti im se. Policija se za sada korektno ponaša prema prosvjednicima.

Zahtjeve i detaljnije informacije možete pratiti na Facebook stranici „Pokret za spas Livna“

Na jednoj od Facebook grupa koja je služila kao kanal za informacije bez spina riječi je bilo i o grupi mladića koji su u Livnu bili zadržani u policijskoj

postaji zbog sumnje da su inicijatori protesta u Livnu. Neki su bili prebačeni u policijsku postaju Glamoč, prema pisanjima svjedoka iz ove grupe. Iako

su protesti u Livnu održani uz podršku velikog broja građana, mainstream mediji su izvještavali da su protesti u Livnu propali.

Na Twitteru su protesti bili popularna i jako komentirana tema. Izvukli smo najzanimljivije tweetove o protestima u BiH.

Avi [REDACTED] @Yemgashum · Feb 14
#Sarajevo: Hundreds are standing on the line to take part in the civil assembly .

Exciting! #protesti #BiH #Bosnia pic.twitter.com/pHo37e3RYo

[Expand](#)

plenumsa @plenumsa · Feb 21

900 ljudi je u Domu mladih! #protesti #plenumsa #BiH #sarajevo

[Expand](#)

[Reply](#) [Retweet](#) [Favorite](#) [More](#)

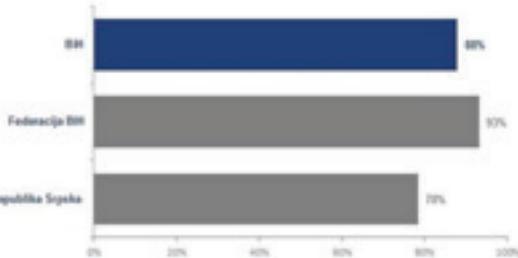
Balkanist Magazine @Balkanist · Feb 13

Take a look at the polling results of the citizens' support for the #protesti in #Bosnia — balkanist.net/protests-in-bo... pic.twitter.com/lA3V6C95K

[Expand](#)

[Reply](#) [Retweet](#) [Favorite](#) [More](#)

Podrška proteste

Mustafa [REDACTED] @xenos3nbn · Feb 17

#Bosnia presents a terrifying picture of Europe's future – and a way out | Igor Štiks gu.com/p/3mzcd/tw via @guardian #protesti

[View summary](#)

[Reply](#) [Retweet](#) [Favorite](#) [More](#)

plenumsa @plenumsa · Feb 21

U 75. godini se borim sa vama. Ne zelim da u ovim godinama postanem rob!
#plenumsa #protesti #sarajevo #bih

[Expand](#)

[Reply](#) [Retweet](#) [Favorite](#) [More](#)

Tvit sedamdesetpetogodišnjaka koji šalje svoju podršku prosvjednicima.

Zašto se ne drogirati?

Na spisku legalnih droga u svakodnevnoj upotrebi su kafa, alkohol, nikotin u cigaretama, ali i lijekovi koji često izazivaju ovisnost. Sa druge strane zakona našle su se supstance čije se djelovanje pokazalo kao izrazito štetno po ljudsko zdravlje, ili su izazivale strašne posljedice na ljudskoj psihi

Pišu: Stefan Marinković,
Renata Dujmušić

Rekreativne droge, poznate jednostavno kao droge su opijati i halucinogeni koje korisnik unosi pušenjem (inhalacijom isparina), šmrkanjem, gutanjem ili intravenozno. Utiču na centralni nervni sistem, a izazivaju neku promjenu na ljudskoj ličnosti i tijelu (izazivaju euforiju, halucinacije, podižu ili spuštaju koncentraciju i raspoloženje, stimulišu tijelo), te mogu izazvati ovisnost.

Anketa u kojoj je učestvovalo 300 sarađevskih srednjoškolaca pokazala je da njih 73% poznaje nekog vršnjaka koji koristi drogu, a na pitanje koju njih 71% odgovorilo je marihanu, 24% speed i 11% heroin. Zabrinjavajući rezultati ankete su ti da se 59% ispitanih srednjoškolaca može povezati sa dilerom droge u roku od trideset minuta do sat vremena.

Srednjoškolci se sa temom vrste droga i posljedice njihovog korištenja susreću tek na radionicama i predavanjima organizovanim od strane nevladinih organizacija. Predmet u školama u kojem bi se, između ostalog, učilo i o zloupotrebi droga predložen je tek kao alternativa za učenike koji ne žele pohađati časove vjeronauke. Dok nadležni ne prepoznaju važnost ovog gradiva u srednjim (ali i osnovnim) školama, upoznat ćemo vas sa tri vrste droga koje su srednjoškolci naveli u anketi.

Kanabis

Marihuana (ime koje je biljka *Canabis Sativa* dobila u Meksiku) proizvodi hemikalije iz porodice kanabinoida. Tačna svrha ovih hemikalija, od kojih je najpoznatiji psihoaktivni tetrahidrokanabinol (THC), nije utvrđena, ali se pretpostavlja da ga biljke koriste za zaštitu od ultraljubičastog zračenja ili infekcija. Opojnu drogu čine sušeni listovi i cvjetovi ove biljke, njeni derivati – hašiš ili vještački sintetizovani kanabinoidi, koji se obično unose pušenjem (u cigaretama – džoint, od eng. joint, ili pomoću inhalatora). Kako djeluje? Gandža (još jedno u nizu imena – ovaj put iz sanskrita) sadrži kanabinoide koji veoma sliče molekulama koje možak proizvodi sam u daleko manjim količinama. Neuroni, moždane ćelije koje procesuiraju

informacije električnim signalima, svoje signale prenose preko posebnih hemikalija – neurotransmitera, sa repa jednog neurona na dendrite sljedećeg. Ovo se dešava odjednom u ogromnom broju neurona. Svaki neuron, nakon što pošalje svoj signal, ispušta jedingenje anandamin, čija je svrha da „odemori“ neuron, tj. da na kratak period onemogući interakciju sa drugim neuronima, omogućavajući mirno i kontrolisano ponašanje. Struktorno gleda-

no, THC i anandamin su veoma slični, tako da THC preuzima, unošenjem droge u organizam, ulogu ovog jedjenja. Pritom THC ne dopušta neuronima period odmaranja, tjerajući ih na neprestanu obradu informacija, izazivajući pojačanje misli, percepcije i mašte. Ovo znači da jednom pokrenut tok misli postaje najvažniji i najdublji, potiskujući sve ostalo.

Zašto se ne drogirati marihanom? Anksioznost, paranoja, oštećena koordinacija, poteškoće u jasnom razmišljanju i gubitak kratkoročnog pamćenja su samo neke od posljedica korištenja marihuane.

Rizik od ovisnosti ocijenjen je manji nego kod kafe i alkohola, ali kod redovne upotrebe i naglog prestanka može doći do pojave psiholoških posljedica, poput insomnije. Osobama koje u porodici imaju historiju mentalnih poremećaja se posebno preporučuje izbjegavanje kanabisa jer se pokazalo da ova droga povećava rizik razvoja shizofrenije i depresije. Ako osoba počne pušiti kanabis prije dobi od 15 godina, četiri puta je u većem riziku od razvoja nekog mentalnog poremećaja do svoje 26 godine. Kanabis pojačava halucinacije, deluzije i iskrivljenu realnost kod osoba koje već imaju razvijen mentalni poremećaj.

Speed (Amfetamini)

Speed je ulično ime za široki spektar droga iz porodice amfetamina. Ovaj stimulans rekreativno se koristi jer diže koncentraciju, smanjuje apetit i želju za snom i daje osjećaj odmora i živahnosti. Koristi se kao jeftinija zamjena kokaina, zbog sličnih efekata, a veoma je popularan kod clubbera, jer omogućuje korisniku da satima pleše bez prestan-

ka. Amfetamini koji se prodaju na ulici najčešće sadrže samo 5-10% amfetamina, a ostatak čine razne primjese. Unosi se šmrkanjem (prah), gutanjem (pilule/tablete), pušenjem (kristali, slično krek kokainu) ili intravenozno.

Kako djeluje? Speed izaziva ispuštanje dopamina u mozgu, izazivajući euforično stanje uma, te sprječava opadanje nivoa dopamina na određeno vrijeme zatvaranjem receptora u mozgu (polu-život amfetamina u organizmu je

popuštanja droge, u kojem korisnik ne jede, osjeća se anksiozno i istrošeno.

Zašto se ne drogirati amfetaminima? Svi amfetamini izazivaju ovisnost jer korisnik veoma brzo razvija toleranciju na opijat i ima potrebu za većim količinama. Kako tijelo ne kontroliše količine dopamina u mozgu, pri dužem korištenju ovih droga mogu se javiti nuspojave slične shizofreniji, najčešće paranoja. Također, redovno korištenje (kao i manjak sna) mogu uzrokovati panične

napade, deluzije, vidne i slušne halucinacije – ukoliko su ovi simptomi dovoljno snažni, osoba će doživjeti tzv. psihozu uzrokovanoj drogom koja može trajati danima, pa i sedmicama

nakon što je droga prestala djelovati.

Heroin

Heroin ili diacetilmorfij, kako glasi trivijalno ime ekvivalentnog analgetika koji se koristi u zdravstvenim ustanovama, predstavlja derivat opijuma – vijekovima poznate droge. Opijumom se koristio i slavni Doyleov detektiv Holmes, a oko njega su vođena čak dva „Opiumska rata“ između Kine i Velike Britanije u 19. vijeku. Opijum, kao i još nekoliko vrsta analgetičkih opijata, dobija se iz biljke maka

- Papaversomniferum (somnifer – onaj koji donosi san, koji uspavljaje) odnosno njenog „kaučuka“. Zasijecanjem biljke na njenoj površini, pojavljuje se prirodni polimer u

obliku bijele smole - opijum (oko 12% morfij). Hemijskim procesom acetilacije morfija dobijamo heroin – na molekulu morfija „nakače“ se dvije acetilne grupe.

Čista slobodna baza heroina je bijeli prah, nerastvoriv u vodi, ali rastvoriv u većini organskih rastvarača. Međutim, u uličnom heroinu se nalazi samo 1 do 3% heroina – ostatak su dodaci kojima se dobiva na količini, pa do konačnog korisnika dolazi smeđ ili žut. Unosi se šmrkanjem, udisanjem, gutanjem, oralno, rektalno ili intravenozno.

Kako djeluje? Kao i bliski mu rođak morfij, i hors (sleng – heroin) je u osnovi analgetik, odnosno supstanca koja umanjuje osjećaj боли. Djelovanje ove droge na čovjeka je dvojako: korisnik prvo osjeti „rush“ ili „high“ - osjećaj euforije, bezbrižnosti, toplosti i uspjeha. Tek nakon što ova, kraća faza djelovanja heroina popusti, javlja se analgetičko, opuštajuće djelovanje koje se zadržava satima.

Zašto se ne drogirati heroinom? Heroin značajno povećava i količinu dopamina u organizmu, što tjeru osobu da ponavlja ovo iskustvo i izaziva jaku psihičku i fizičku ovisnost.

Heroinski ovisnici su u velikom riziku od infekcije HIV-om i Hepatitisom C zbog dijeljenja šprica i igala. Istraživanja u Bosni i Hercegovini pokazuju da je oko 40% ovisnika zaraženo virusom Hepatitisa C. Korištenje heroina injektiranjem izaziva trajno oštećenje i propadanje vena, gangrene i gnojne čireve. Još neke od niza štetnih posljedica su: propadanje zuba, gubitak apetita, gubitak želje za seksom, gubitak pamćenja, depresija, koma...

Procjenjuje se da je smrtna doza heroina oko 200 mg, ali tolerantni ovisnici mogu da istrpe i desetostruku dozu. Pretpostavlja se da je u prvom desetljeću 21. stoljeća u Evropi 70 000 osoba umrlo od predoziranja heroinom.

Speed (Amfetamini)

u prosjeku 4 do 5 sati). Čovjek pod uticajem amfetamina ne osjeća umor, slabije procjenjuje dejstvo alkohola i drugih opijata, ima povećanu koncentraciju i želju za socijalizacijom. Djelovanje se osjeti brzo i traje satima, korisnici često uzimaju drogu u više navrata u kratkom vremenskom periodu, ali nakon prestanka unošenja, dolazi dugi period

Heroin

Doc. dr. Erkan Saka: Mediji koji su neprofesionalno izvještavali su gubitnici!

Asistent profesor na Istanbul Bilgi Univerzitetu sa odsjeka za komunikacijske studije, doc. dr. Erkan Saka, bio je jedan od najaktivnijih reportera preko online platformi sa protesta vezanih za Gezi park. Pored akademske karijere, bavi se političkim bloggingom već 10 godina.

Razgovarao i preveo:
Haris Dedović

Karike: O čemu se radilo na Gezi park protestima?

Saka: Gezi park protesti su na početku bili bazirani na ekološkim, tj. okolišnim brigama ljudi. Na Taksim trgu je planiran projekat izgradnje i ljudi su bili protiv toga. Nekoliko nevladinih organizacija je izašlo da protestuje. Na početku čak nisu bili ni nazvani "protesti", nego "sijelo u parku". Ljudi su došli, postavili šatore i htjeli da prekinu radevine na izgradnji. Nakon toga su se desili slučajevi policijskog nasilja i pretjeranog korištenja sile, a onda su protesti postali mnogo veći.

Karike: Na foto i video materijalima sa Gezi park protesta se vide ozbiljni slučajevi policijske brutalnosti. Kako se provode mjere sankcija protiv počinilaca? Da li ima tužbi?

Saka: Sedam ljudi je poginulo, a između četiri i pet hiljada ranjeno. Neki su čak izgubili dijelove tijela. Uprkos vrlo konkretnim dokazima policijske brutalnosti, policija ne biva tužena, a i kada biva, te tužbe bivaju izgubljene. To je užasan ugao ovih protesta. Tužilaštvo je korumpirano i nema nikakvih konkretnih rezultata.

Karike: Koji su bili zahtjevi demonstranata na tim protestima?

Saka: Na početku su oni bili konkretno vezani za prestanak izgradnje i

nastavak postojanja parka. Nakon što su protesti poprimili veće razmjere, onda su razne grupe koje imaju nešto što im se ne sviđa u zakonima ili radu vlade

izašla sa svojim zahtjevima. Naime, nemoguće je homogenizirati nešto takvo kao što su protesti. Bila je to veoma raznovrsna grupa ljudi. To su bili ljudi razočarani u radu vlade, njene represivne mjere u svakodnevnom životu – od restrikcija alkohola do mnogih drugih problema. Mada, na kraju krajeva, generalni cilj demonstranata nije bio da se svrgne vlada.

Karike: Kako su mediji izvještavali o dešavanjima sa Gezija?

doc. dr. Erkan Saka

Onda i kad jesu pokrivali, najviše mediji koji su orijentisani pozitivno ka vlastima, radili su to na taj način da su demonstranti bili predstavljeni kao agresivni huligani ili anarhisti koji nanose štetu javnom vlasništvu, te da žele puč protiv vlade.

Karike: Da li se onda može reći da su mediji u Turskoj pod velikim utjecajem politike i političara?

Saka: Medijska industrija je velika i uvjek se mogu naći mediji koji su u opoziciji. Međutim, mainstream mediji su većinom pod takvim utjecajima. Mnogi mediji su također povezani sa drugim biznisima zbog oglašavanja, jer mediji tako zaraduju novac, a biznis sektor je povezan s vlastima. Čak je i premijer nedavno priznao da je diktirao medijima i uređivao im sadržaj.

Karike: U takvom "medijskom pomračenju", kako su demonstranti vršili utjecaj da se vidi šta se ustvari dešava?

Saka: Preko društvenih mreža i drugih online platformi. Građansko novinarstvo je odigralo veliku ulogu u ovom

slučaju. Srećom, upotreba interneta je u poslijednje vrijeme znatno povećana, tako da se moglo odrea-

Masovni protesti u Gezi parku: Ko ne skače, on je Tayip (Erdogan)

Saka: Tradicionalni mediji uopšte nisu izvještavali o tome. To je bilo "medijsko pomračenje", u suštini.

govati kontra tradicionalnih medija. Štaviše, ti mediji su gubitnici u ovom slučaju, zbog svog neprofesionalnog izvještavanja. Mi ih skoro više i ne trebamo.

uspješni. Da li postoji neki plan za dalje demonstracije u cilju rješavanja drugih problema?

Saka: Ne postoji neki specifičan plan, ali zbog već spomenutog, povišenog

moć kod konzervativaca. Ti ljudi nisu baš toliko urbani i obrazovani kao što su demonstranti u Gezi parku, stoga du mnogi od njih, zbog njegovog takvog nastupa, odmah stali u odbranu trenutne vlade. Oni još uvijek čine veliki dio biračkog tijela.

Najpoznatija fotografija s protesta koja je obišla svijet: policajac usmjerava mlaz suzavca prosvjednici u oči

Karike: Da li se nešto promjenilo poslije protesta? Kakva je trenutna situacija?

Saka: Pa, sad za sad, Gezi park je ostao park. Tako da je osnovni cilj demonstracija postignut. Ja vjerujem da je vlada po prvi put osjetila socijalni pritisak i vjerujem da je Erdogan zapanjen time, te da se nikad neće oporaviti od ovih protesta. Naravno, pošto su demonstranti bili iz veoma raznovrsnih interesnih grupa, to nije dovelo do političkog pokreta, barem do sada. No, to se nije ni očekivalo. Neki su se nadali da će se iz toga izroditи politička partija, ali mislim da je prerano misliti o tome. Umjesto toga, smatram da je u mnogome porasla svijest o socijalnim problemima među ljudima. Sada se prati rad vlade više nego ikada.

Karike: Pošto je zahtjev ispunjen, možemo reći da su protesti bili

nivoa svijesti da ljudi mogu i hoće izaći na ulice zbog svojih problema, vlada je jako zabrinuta za sebe.

Karike: Ko su ljudi koji su protestovali i koliko sada narod vjeruje u promjene?

Saka: To su većinom bili mladi urbani ljudi i nerijetko sa visokim obrazovanjem, a oni su budući lideri. Trenutno, ne vjerujem da su moguće velike promjene, ali na dugoročnom planu mislim da će se Gezi park pokret pokazati kao jedna bitna prelomna tačka za buduća rješenja problema.

Karike: Kako su konzervativci reagovali na proteste? Koliko oni trebaju promjene i vjeruju li u njih?

Saka: Konzervativni dio stanovništva je također reagovao kritički na neke potonje vladine akcije. Naravno, Erdogan je strateški majstor, stoga je agresivnim stavom prema demonstrantima u jednu ruku učvrstio svoju

Karike: Da li Turska ima neke probleme osim Gezi parka? Šta je sa ekonomijom, slobodom govora, ljudskim pravima?

Saka: Reporteri bez granica su u svom godišnjem izvještaju naveli da je sloboda izražavanja u Turskoj veoma ograničena, te da je naša država broj jedan po zatvaranju novinara. Također, iako je ekonomija poprilično stabilna, postoji velika nejednakost između bogatih i siromašnih. Velika je količina tzv. "skorojevića", ljudi koji su odjednom postali bogati. U ovom momentu Turska ima dobre odnose sa arapskim svijetom, primjer je Iran i uvoz/izvoz zlata. Međutim, ako to prestane, ekonomija bi mogla ponovo pasti. Također postoje ekološki problemi oko mnogih projekata na području oko Crnog mora. Postoji cijela serija problema, a trenutna vlada ih ignoriše, a zbog toga sve više jača opozicija i trenutne tenzije protiv vlade.

Karike: Spomenuli ste tzv. "skorojeviće". Koliko je vlada korumpirana?

Saka: Propagandni program trenutne vlade je bio baziran na antikorupcijskim mjerama. Međutim, kada su stupili na vlast, ispostavilo se da nisu ništa drugačiji od svojih prethodnika. Građani vjeruju da je, ukoliko sve ide kako treba, to nešto kao pravo političara da budu korumpirani, pogotovo konzervativni dio stanovništva. Zanimljivo je da oni to i ne poriču, te da se to smatra nekim društvenim kodom ovdje.

Ko je Guy Fawkes?

Borac za slobodu od Srednjeg vijeka do danas

Kako je bijela maska postala simbol modernih pobuna?

Piše: Ajla Heralić

Danas je skoro pa nemoguće zamisliti bilo kakav protest, a da se na njemu ne pojavi karakteristična bijela maska koja je također i zaštitni simbol Anonymousa, decentralizovane mreže aktivista i hacktivista koji se zalažu za slobodu interneta, ukidanje cenzure i restriktivnih zakona o autorskim pravima. Ova maska predstavlja lice Guy Fawkesa, člana skupine katoličkih ekstremista koji su planirali poznatu „Urotu baruta“ 1605. godine čiji je cilj bio da svrgne protestantsku vlast u Engleskoj i nametne katoličku.

Barutni zavjerenik

Guy Fawkes je rođen 13. aprila 1570. godine u Stonegateu u Yorkshireu. U svojoj 21. godini otišao je u Evropu da se bori za katoličku Španiju protiv protestantske Nizozemske republike. Iako je njegova vojna karijera išla jako dobro, 1603. godine napušta svoju jedinicu i dobija dopuštenje za odlazak u Španiju gdje je od kralja Filipa III zatražio podršku u planiranju pobune u Engleskoj protiv "heretika" Jamesa I. S obzirom na činjenicu da su Španija i Velika Britanija tehnički još uvijek bile u ratu, Filip je odbio.

Tokom kampanje u Flandriji, Fawkesu je prišao Thomas Wintour, jedan od urotnika, i zatražio od njega da se pridruži skupini pod vodstvom Roberta Catesbya. Skupa su skovali „Barutnu urotu“ - sakrili su u podrum ispod britanskog parlamenta veliku količinu baruta i čekali priliku da iz-

zovu eksploziju nakon dolaska kralja. Međutim, 18 mjeseci pažljivog planiranja je „propalo“ jer je 4. novembra 1605. godine Fawkes uhapšen samo par sati prije nego što je trebao zapaliti eksploziv. Fawkes se, naime, brinuo da bi eksplozija mogla ubiti i nekoga od katoličkih predstavnika, pa im je tako počeo slati pisma u kojima ih je "molio" da tog dana ne dolaze u Parliament. Jedno od pisama došlo je do državnog sekretara Roberta Cecila koji je sve prijavio. Večer prije velikog napada Guy Fawkes je otišao na planirano mjesto provjeriti da li je sve u redu, ali tu su ga čekali stražari. Kada ih je ugledao, smirenio je

Fawkesovo lice - simbol moderne pobune

Danas je lik Fawkesa simbol otpora središnjim vlastima. Prikazuje se kao poznata Anonymous maska u borbi protiv internetske cenzure, koja se proslavila zahvaljujući strip piscu Alan Mooreu i ilustratoru David Lloydu, autorima grafičkog romana „V for Vendetta“. U romanu čovjek s maskom Fawkesa bori se protiv države i državnog aparata. Državni aparat nadzire sve, kamere su svugdje postavljene, prati se svaki korak građana, a politička sloboda kao i sloboda govora ne postoji. Glavni lik, V, odlučio je tome stati u kraj.

Cilj njegovih sabotaža, dizanja simboličkih zgrada Londona u zrak i atentata je da se pokrene šutljiva masa. Na taj način diže se revolucija kojoj je kranji cilj društvu vratiti pravednost i slobodu. Dakle, čovjek s maskom Guy Fawkesa odlučio se protiv te tiranije boriti anarhi-

jom i legenda je rođena. Iz istoimenog filma, proizašao je i jedan od najboljih citata u filmskoj umjetnosti, a počinje sa: "Remember, remember the 5th of November" koji poziva na dizanje revolucije protiv totalitarnog režima.

Film "V for Vendetta" svidio se mladim Internet-aktivistima, pogotovo pokreću Anonymous koji je masku nosio prilikom protesta protiv scientološke crkve u SAD-u. Nakon toga, maska je postala simbolom Anonymous pokreta

Srednjovjekovni portret Guya Fawkesa

izjavio: "Ja samo želim u zrak dići kralja i parlament". "Barutni zavjerenici" su proglašeni krivim te osuđeni na smrt, koja je trebala biti izvedena na najokrutniji način – polovičnim vješanjem, vađenjem utrobe na živo i sjećom tijela na četiri dijela. Fawkes je uspio skočiti s vješala, ali je slomio vrat, tako da nije dočekao okrutnost drugog dijela smaknuća. Ipak, tijelo mu je rasjećeno i poslano u razne dijelove kraljevstva kao opomenu drugima.

i neoanarhističkih pokreta. I na kraju - ironija. Maska je zaštićena licencom Time Warnera, pa se tako pri kupovini maske Guya Fawkesa pomaže velikim kapitalistima.

Anonymusi, grupa u kojoj su svi jednaki

Prije samo nekoliko godina niko ih nije ozbiljno shvatao. Bili su anarhisti koji su maštali o vremenu u kojem će potresti virtualni svijet. Za sve ostale bili su samo grupa tinejdžera koja je gubila vrijeme napadajući one koji su o Internetu znali manje od njih. U posljednjim akcijama zbog ciljeva za koje se zalažu pridobili su simpatije širom svijeta, pa su se ogranci anonimnih boraca za slobodu Interneta pojavili u velikom broju zemalja.

Anonymousi su aktivni i u BiH, te su u nekoliko navrata izvršili napade na neke bh. Portale poput BH Telekoma, zvanične web stranice Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine u vrijeme protesta za JMBG, itd. Također su oborili i zvaničnu stranicu MUP TK zbog toga što se konkurs za posao nekoliko puta ponistiavao.

Anonymousi ili kraće Anon, nastali su 2003. godine iz utjecajnog Internet foruma 4chan, popularnog među hakerima i gamerima, ali tek pet godina kasnije postaju poznati široj javnosti nakon sprovedenih nekoliko akcija. U operacijama "Vraćanje duga" i "Osveta Asanža" napadaju sve one koji su blokirali račune ili uskratili usluge Wikileaksu, počev od Amazona, preko Pay-Pala, sve do Master carda i Vise. Iako je njihova osnovna odlika anonimnost, neki su identifikovani, a rezultat toga su hapšenja desetaka aktivista ove grupe širom svijeta. Tako su u Turskoj i SAD-u uhapšene 52 osobe osumnjičene za napade na mreži. No Anonymousi odgovaraju na ova dešavanja. Upali su u bazu podataka NATO-a, te uzeli deset

gigabajta povjerljivih podataka, također su nastavili operaciju Antisecurity koja podrazumijeva konstantne napade na vlade, sigurnosne službe i državne organizacije koje ugrožavaju vrijednosti za koje se ovaj pokret zalaže.

Anonymousi nemaju komandnu strukturu i okupljaju veliki broj virtualnih zajednica širom svijeta među kojima ne postoji hijerarhija, a koji komuniciraju na tzv. AnonOps web stranicama (jedna od najpoznatijih je na adresi: www.anonops.blogspot.com). Postoji apsolutna jednakost svih članova, koja je izgleda i moguća samo u zajednici bez identiteta. Svako ima mogućnost da predloži određenu akciju ili temu na 4chan forumu ili na

tivism), a termin podrazumijeva ljudе koji zahvaljujući svojoj hakerskoj sposobnosti upadaju u tuđe računare ili siteove radi odbrane vrijednosti za koje se zalažu, u znak protesta ili podrške. Svrha napada nije pribavljanje lične koristi, već odbrana ideologije u čijoj se osnovi nalazi sloboda informisanja, sloboda Interneta i sloboda govora, ali i zaštita privatnosti i socijalna jednakost. „Anonymousi ste vi. Vi nećete biti uskraćeni za slobodu govora, slobodu štampe, slobodu udruživanja i vaše univerzalno pravo da slobodno pristupate informacijama, kako u stvarnom životu tako i na Internetu“, navodi anonimni glas na jednom od njihovih klipova, koji se redovno pojavljuju na YouTubeu.

„Mi smo nenasilni decentralizovani pokret otpora koji postoji s ciljem da uspostavi pravičan sistem i stane na kraj organizovanom kriminalu, kako u svijetu tako i u našoj zemlji. Naš cilj je plemenit, a naša moć čista“, piše u jednoj od njihovih poruka namijenjenih javnosti. Trenutno

su trenutno vrlo popularni takozvani DDoS napadi (Distributed Denial of Service Attack), odnosno napadi na neki računarski servis. Jedan od oblika ovog napada izvodi se tako što ogroman broj stvarnih korisnika ili zaraženih računara istovremeno pokuša da pristupi određenom sitiju, uslijed čega se servis preoptereti i postaje nedostupan. U pojedinim slučajevima napadi su izvedeni upravo tako što su u tačno ugovorenovo vrijeme članovi Anonymousa "bombardovali" svoje mete i nerijetko ih i po nekoliko dana blokirali. Zabluda je da su Anonymousi aktivni samo na mreži, oni aktivno učestvuju i u demonstracijama. Moto grupe glasi: „Mi smo Anonymousi. Mi smo Legija. Ne praštamo. Ne zaboravljamo.

Scena iz filma „V For Vendetta“ - Snaga kroz jedinstvo, jedinstvo kroz vjeru.

nekoliko od njihovih AnonOps stranica, a onog trenutka kad većina članova podrži prijedlog, on automatski prerasta u novu kampanju. Tako su zahvaljujući odsustvu vodstva Anonymousi praktično postali jedina masovna grupa u svijetu u kojoj su svi jednaki.

„Ne praštamo. Ne zaboravljamo. Očekujte nas.“

Anonymousi su i svojevrsna internet subkultura. U svakom slučaju od samog početka predstavljaju virtualnu zajednicu koja podstiče aktivnu građansku neposlušnost i sve svoje aktivnosti sprovodi anonimno. Iako se u javnosti najčešće nazivaju hakerima, Anonymousi sebe definišu kao internacionalne hacktiviste (izvedenica od engleskih reči hack i ac-

Besplatan smještaj

KAR!KE

Couchstoperski vodič kroz svijet

Pokretači ideje Couchsurfinga tvrde da je svijet mnogo manje mjesto nego što ljudi misle. Kao univerzalna mreža koja objedinjuje svjetske putnike sa svih meridijana, ili pak samo obične ljudi spremne da ugoste i budu ugošćeni, Couchsurfing je u proteklih 10 godina, od vremena kada je osnovana, postala jedna od napoznatijih web platformi za ljubitelje putovanja

Piše: Adna B. Arnaout

Sve je počelo 1999. godine kada je Casey Fenton htio posjetiti Island. Poslao je preko 1500 mailova studentima na Islandu u potražnji za smještajem, čak pedesetak njih mu je odgovorilo te ponudilo smještaj i društvo tokom njegovog boravka тамо. Web stranica Couchsurfinga pokrenuta je u januaru 2003. godine u saradnji sa Danom Hoffer, Sebastienom Le Tuan i Leonardom Silveira, a u javnost je puštena godinu dana kasnije, u januaru 2004. godine. Danas, Couchsurfing ima preko 3 miliona korisnika u više od 200 država.

Couchsurfing još uvijek nije toliko popularan u Bosni i Hercegovini i malo ljudi zna za ovakvu mogućnost putovanja, postoje tek nešto više od 200 registrovanih, aktivnih članova.

Sarajlija Eldar Hadžiefendić podijelio je svoja iskustva.

“Ima dosta prijavljenih ljudi, ali oni su tu samo formalno. To je šteta jer je couchsurfing super način da se putuje”, rekao je.

Hadžiefendić ističe da je u Sarajevu jako teško naći domaćina. “Većinom su to studenti koji još borave kod roditelja ili ljudi koji nemaju slobodan prostor za ugošćavanje. Zato se najčešće ide

samo na neka druženja, izlete ili kafe.”

Kako funkcioniše www.couchsurfing.org?

Svrha Couchsurfinga je da poveže ljudi sličnih interesovanja koji vole da putuju i upoznaju nove ljudi. Radi na principu: “Ti si mene ugostio, sada ću ja tebe”. Ovakvo umrežavanje je po mnogima ušteda novca i vremena, ali ima i neku posebnu čar zato što kroz ovakav tip putovanja stičete jedinstven dojam “iz prve ruke”. Boravkom kod lokalaca upoznajete državu, grad, predio koji posjećujete iz drugačijeg ugla i više niste samo obični turista koji odsjeda u hotelu ili hostelu. Od domaćina čujete razne priče, razmišljanja, historiju grada, kao i “first hand” savjete gdje izaći, šta posjetiti i slično.

Potrebno je tek nekoliko minuta da se registrirate i napravite profil. U uređivanju profila na raspolaganju su rubrike vezane za vaše hobije, ono čime se bavite, za profesiju i naravno, za putovanja. Poseban dio se odnosi na opisivanje vašeg smještaja kako bi budući gost imao uvid u ono što nudite.

Ukoliko niste u mogućnosti da primate goste,

moxete uključiti opciju “Drink or Coffee”. Postoji veliki broj članova koji se odluče da noče u hotelu ili hostelu ali ipak potraže nekoga sa CS-a da im pokaže grad.

Kako biti siguran couchsurfer?

Naravno, uviјek postoji pitanje sigurnosti i pouzdanosti ovakvog websitea, ali u slučaju Couchsurfinga, mehanizmi zaštite su osmišljeni gotovo savršeno, pa nema razloga za brigu.

Tri su vrste sigurnosnih mjera. Couchsurferi mogu ostaviti reference o članovima koje su upoznali, a koje se ne mogu obrisati. Svaki član u svrhu verifikacije uplaćuje određenu svotu novca preko kreditne kartice ili Paypala i tada dobiva kod koji unosi u svoj profil, time potvrđuje svoj identitet i lokaciju. Verifikacija nije obavezna. Treća sigurnosna mjeru su voucheri koje dodjeljuju couchsurferi onim članovima koje su dobro upoznali i u koje imaju potpuno povjerenje. Da bi član mogao dodjeljivati voucherne, prvo neko mora njemu dodjeliti tri voucherne.

Pored svega, postoji politika koje se svi couchsurferi drže, a to je da smještaj mora biti besplatan i za ponuđeno gostoprstvo se nipošto ne smije tražiti ništa zauzvrat, gost mora poštovati domaćina čak i kad se razilaze u nekim mišljenjima, te je zabranjeno koketiranje i zavođenje domaćina ili gostiju.

Vizija osnivača Couchsurfinga je stvaranje svijeta u kojem svi mogu istraživati i stvarati mentalne veze sa ljudima i mjestima koja susreću. Mnogi od nas nemaju priliku putovati i istraživati, bilo zbog ekonomskih razloga, kulturnih ograničenja ili straha od nepoznatog. Couchsurfing u svojim nastojanjima prevladava te prepreke i potiče našu znatiželju da aktivno istražujemo, jer doista samo tako možemo istinski doživjeti raznolikost svijeta i kultura.

Zašto nisu huligani nego aktivisti?

Subotnji (Molotovljev) koktel party u Sarajevu je vjerovatno prva ozbiljna promjena koju je ovo društvo doživjelo od 1995. do danas.

Piše: Haris Dedović

Sjedimo Goran Igić i ja u jednom pubu u Skopju i ja ludim. Dozivam Gigu na Viber, preko Stefanovog mobitela, jer on ne koristi ove bez tipki. Galamim u sred kafane: "Šta se gore dešava?!", "Je li neko od raje povrijeden?", "Šta sve gori i ko pali?!"... Ljudi me gledaju čudno, a Goran samo pita: "Burazeru, treba li šta?!" Ja odmahujem glavom i samo buljim u telefon. Čekam poruku izvještaja i kontam – ako zatvore i aerodrom, kako će nazad. Helem, shvatate, bio sam van države u tom momentu i pored osjećaja krivice sam se zabrinuo za maltene svakoga svoga, jer znam da su pred zgradama institucija kao što bili i sam bio da sam tu. Helem, dogodiše se protesti, paljevinu, kokteli, razbijanje i šta sve ne. Pratili smo medije, portale, laži, spinove i prevare. Od svega se hamam svelo na nekakve huligane koji su nešto rasturali i razbijali. E pa nije!

Bilo je raznih aspekata gledanja na proteste, a mediji su se još jednom (tj. većina njih), po ko zna koji put pokazali kao ološ koji izvještava daleko od svog inicijalnog cilja "u interesu javnosti". Razumljivo je da je jezik živa materija i da se lako mijenja i prilagođava novim tokovima, ali nismo znali da su to baš politički tokvi. Zato su "demonstranti" svjetlosnom brzinom prešli u "huligane".

Lagani historijat bunta ili zašto nisu huligani

Historija protesta u Bosni i Hercegovini od rata na ovamo govori o tome što se i kako postiglo ranije, a što ovaj put. Od 2006. godine se održavaju protesti motivisani raznim socijalnim problemima, korupcijom i nepravdom. Šta se postiglo? Ništa! Čak je i znatan broj glasova za "nenacionalne" i "socijaldemokratske" stranke SDP i SNSD, bio vid bunta protiv svega što se događa u BiH nakon 1995. Međutim, oni su razočarali i više nego što je bilo očekivano da će. Korupcija i kriminal su porasli, ekonomija i privreda propada, a slučajeva kakvi su propadanje zgrada i puteva zbog malverzacija ima više nego 2000. godine.

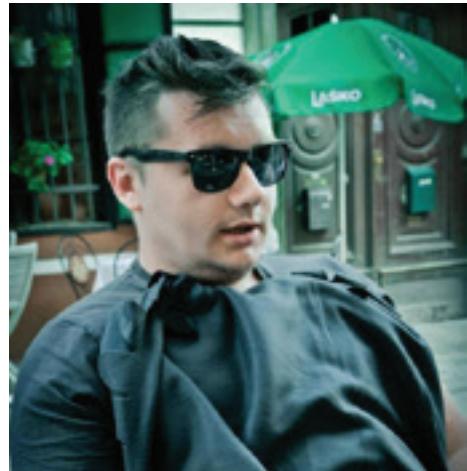
Najbolji primjer za to su protesti

za JMBG (Jedinstveni matični broj građanina) ili u medijima poznati pokret nazvan "Bebolacija". To su bili najmnogoljudniji i medijski najpopraćeniji protesti do sada. Šta se uradilo? Opet jedno veliko ništa! Dobili smo privremeno rješenje situacije i sedam dana neplaniranog godišnjeg odmora za parlamentarce, koji je bio uredno plaćen.

Drugi aspekt ove revolucije, koji je pokazao da mi još uvijek nismo dovoljno dotakli dno je društvena kategorija koja se pojavila na protestima. Mahom su tu bili glumci, novinari (privatno i poslovni), bankari, muzičari, aktivisti i radnici iz nevladinog sektora, umjetnici i svi lijevo orijentisani ljudi, shvatajući ozbiljnost problema i ne želeteći da se nastavi jedan takav zločin, a sve zbog političkih previranja između entiteta na principu "povuci-potegni". Mladen Jeličić Troka je dao jednu kalkulaciju, nedavno u gostovanju kod Senada Hadžifejzovića, a ona kaže sljedeće: "Od trenutka kada je sporni zakon stavljen van funkcije do momenta kada su izašli prvi demonstranti pred zgradu Parlamenta Bosne i Hercegovine, rođeno je 1600 beba. Tih 1600 beba ima 3200 roditelja. Tih 3200 roditelja ima 6400 roditelja, jer su upitanju mlađi ljudi. Oni imaju 6000-7000 najbliže familije.. Brojka u najgrubljoj kalkulaciji izlazi na deset do 15 hiljada ljudi "ko s nokta", a prvu noć protesta, ispred Parlamenta je bilo 40 do 60 demonstranata. Ukratko – samo oni ljudi koji bi trebali da protestuju iz ličnih pobuda se nisu pojavili. Utkuljimo li još preko 70 hiljada nezaposlenih u Kantonu Sarajevo, dobijamo cifru od skoro sto hiljada ljudi kojima nije dobro, a od tih skoro sto hiljada nije se pojavilo ni 10%.

Vatreni aktivizam i Historijski arhiv

Eh, onda dođu ljudi koji ne znaju artikulisati svoje misli kao Krleža. Dođu neobrazovani, nezaposleni i napačeni. Nije im dobro, a ne znaju zašto i kako. Znaju da ih neko krade i da su to oni govnari u odijelima, što dižu ruke kako im se iz partije naredi i ništa više. Onda ti ljudi izađu i kažu da su ne-

zadovoljni situacijom u državi, ali na svoj način. A onda se, povrh svega, nazivaju huliganima. Međutim, kad ti ljudi izađu onda padaju ostavke vlada i ministara, premijera, a nadati se i predsjednika. Odavno je i "nepametnom" jasno da se u državama u tranziciji, opterećenim korupcijom i mentalitetom koji ubija, ništa ne rješava mirnim putem.

Stoga, ovim putem, hvala svim "huliganima", tj. aktivistima koji ne znaju da se tako zovu, što su po prvi put napravili da se u ovoj zemlji, političke elite koje odavno imaju hronični "Božiji kompleks", prepadnu naroda, te da "intelektualci" i intelektualci dobiju prostor da postave konkretne zahtjeve vezane za zakone, odredbe i njihovu implementaciju. ("Božiji kompleks" je psihološki fenomen ljudi koji ne vjeruju da mogu da grieše, te vjeruju da su po rođenju privilegovani da budu na vrhu.)

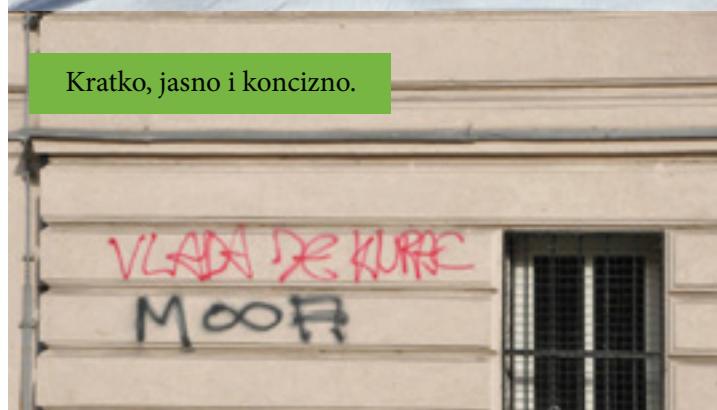
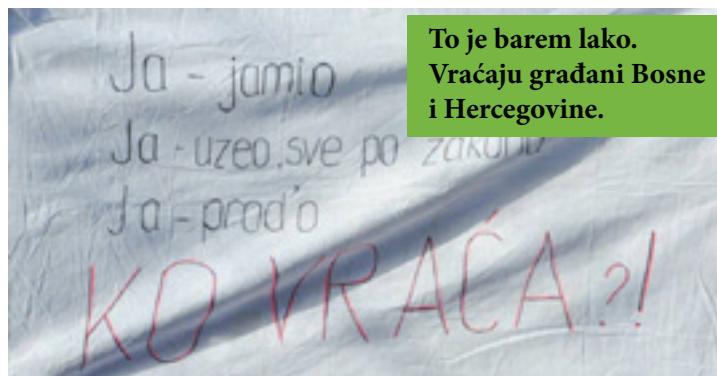
P.S. Što bi rekao Zdravko Mamić: "I taj Historijski arhiv..." i tako dalje. Živimo u zemlji u kojoj se već godinama vozni park vlasti obnavlja svake četiri godine, a to košta više miliona maraka, u kojoj oni koji ništa ne rade primaju nešto manje od 10 prosječnih plata čija statistika nije dobra utoliko što su i te gromoglasne uračunate u istu, a kad jedan od političara to odluči prekinuti, to postaje vijest. Pri tom nije vijest da je historijski arhiv u stanju raspada, jer se vлага navlači na dokumente koji su arhivirani taman kao da su kamenje za pritiskanje kupusa.

Kako se zove vlast u BiH?

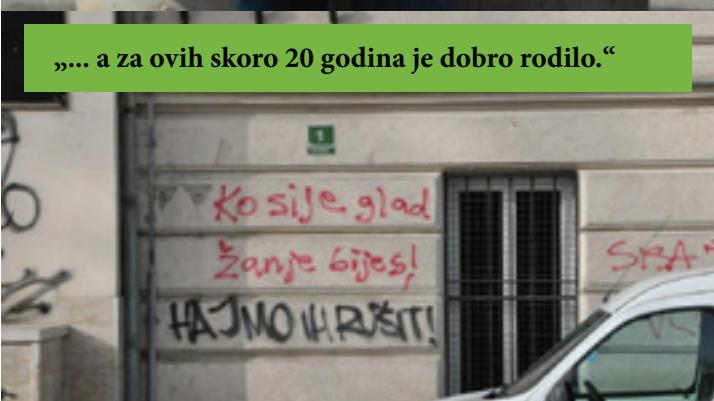
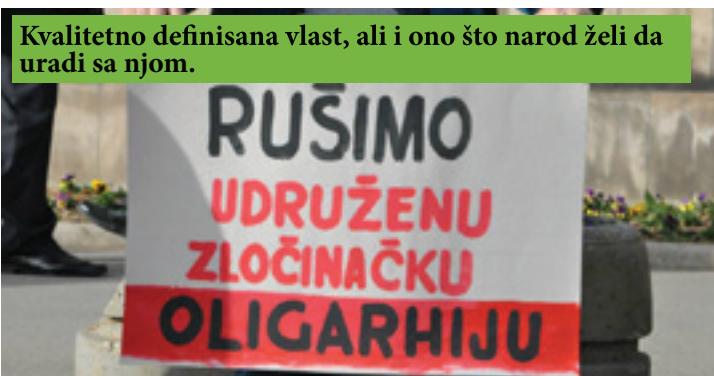
U našoj redovnoj rubrici, u kojoj donosimo foto priču o raznovrsnim uličnim/zidnim porukama iz različitih mesta u BiH, ranije smo imali poruke sa transparenata protesta za JMBG. Ovoga puta imate priliku vidjeti šta su to demonstranti sa najnovijih protesta poručili vlastima i narodu naše države.

Pripremili: Renata Dujmušić, Hana Čolić i Haris Dedović

Foto: Haris Begić, Dejan Zonjić, Damir Čengić, Boro Todorović

Nakon spina vlade da se među demonstrantima našlo 12kg opojne droge po imenu „Speed“, ove demonstrante su odlučile da pošalju jednu duhovitu poruku.

Kada su oni koji su bili na ulicama dobili informacije da policija uhapšene demonstrante drži u zgradi Kantonalnog suda u Sarajevu, odlučili su da proteste nastave tamo. S druge strane, specijalne jedinice su dobole naredbu da krenu na mjesto događaja, te spriječe eventualni ulazak u zgradu. Neposredno pred postrojavanje drugog koridora, naš novinar Denis Hadžić Gigo i prijatelj Asocijacije Nedim Krajišnik su stigli ranije, a potom stali u liniju između dva koridora policijskih snaga, koristeći svoje pravo slobode kretanja. Na vrlo jednostavnim crtežima koje možete vidjeti u njihovim rukama su rekli jasnu poruku koju nije potrebno objašnjavati.

Igra riječima, ali i djelima.

Dojadila 'šuplja' na koju nas 'uzimaju' već predugo.

O poveznici između hrabrosti i ljudske dobrote...

Mnogi će se pronaći u ovome.

„Valter“ je očigledno zakazao! Može li

STRELJAŠTVO

Zračno streljaštvo već poslovično na svake Olimpijske igre odvede barem po jednog bosanskohercegovačkog reprezentativca, što se u Bosni i Hercegovini može reći za malo koji drugi sport. Iako samo ime sporta naznačava lakoću poteza i izvedbe, zračno streljaštvo je aktivnost koja zahtijeva vrhunsku fizičku spremu, iznimnu uvježbanost, smirenost i preciznost.

Piše: Hana Čolić

Zračno streljaštvo u Bosni i Hercegovini postoji već najmanje 65 godina. Kako vrijeme prolazi, ovaj nekonvencionalni sport gubi na popularnosti, uglavnom jer se više u njega ne ulaže koliko se nekada ulagalo. Unatoč "mračnom dobu" zračnog streljaštva u BiH, klubovi ipak uspijevaju stvoriti pokojeg međunarodnog šampiona. Jedna od takvih, vrlo uspješnih strijelaca je i višestruka državna, regionalna i međunarodna prvakinja, Ejla

Na takmičenju u Belom Manastiru

Kalabušić. U razgovoru s njom otkrivamo tajne i zanimljivosti o ovom sportu na ivici zaborava. „Sve je počelo kao hobi 2008. godine. Otac mi je policajac, pa je često kući donosio mete u koje je pucao i tada sam se zaljubila u ovaj sport. Prvo sam pucala iz poluprecizne i precizne puške, pa tek onda prešla na zračnu pušku“, kaže Ejla.

Streljaštvo je vrlo zahtjevan sport

Streljaštvo je individualni sport, a dio je i biatlona (zimski sport, kombinacija brzog skijanja i streljaštva). Naizgled je nezanimljiv, jer strijelac mora sve vrijeme stajati mirno. U zračnom streljaštvu sportaši se služe zračnom puškom ili, malo zahtjevnijim, zračnim pištoljem. Meta je jako mala, tek 10x10 centimetara, a puca se na udaljenosti od deset metara, pa zahtijeva iznimnu uvježbanost i preciznost.

„Streljaštvo nije samo uzeti pušku i pucati. To je puno više. To je prvenstveno fizički napor, jer je standardna vazdušna

puška teška oko pet kilograma, a naše odijelo, koje je izrađeno po ISSF-ovim pravilima, teško je oko dva kilograma. Uz to vam mišići moraju biti maksimalno opušteni da biste si osigurali smirenost i preciznost“, objašnjava Ejla.

Četiri najbitnija faktora uspjeha u streljaštvu, odnosno četiri elementa tehnike gađanja su: stav, nišanjenje, okidanje i disanje.

Element od presudne važnosti je, naravno, stav za gađanje. Stav zapravo omogućava što stabilnije držanje oružja, pravilno nišanjenje i okidanje i disanje.

Samim tim i bolje rezultate. Za pravilan stav najbitnije je normalno funkcioniranje unutarnjih organa i krvotok.

Pored nišanjenja i okidanja, koji također imaju pravila za ispravno izvođenje, element koji uvjetuje ostala tri upravo je disanje.

Vrlo je bitno disati tako da se pomjera dijafragma umjesto da se širi grudni koš, a udisaji i izdisaji moraju biti u odgovarajućem omjeru. Pravilno disanje uvjetuje ravnotežu organizma, te smirenost. Tako se postiže preciznost pri pucanju. Svi ovi elementi uvjetuju održavanje koncentracije bez koje je

dobre rezultate jako teško postići.

„U ovom sportu koncentracija je najbitnija. Kada pucate, sve što vam se dogodilo toga dana, probleme u školi, s prijateljima, dečkom, morate ostaviti sa strane kako biste pogodili ravno u metu“, otkriva Ejla.

Streljaštvo je simbol uspjeha mladih u BiH

Ovaj sport jedan je od rijetkih čiji se sportaši nađu u olimpijskoj reprezentaciji Bosne i Hercegovine. Najuspješniji bosanskohercegovački strijelac ikada, bivši reprezentativac i prvak Jugoslavije, Nedžad Fazlija, pojavio se na svih pet posljednjih Ljetnih Olimpijskih igara, pri čemu je na onim posljednjim, u Londonu 2012. godine uspio završiti na šestom mjestu u finalu u kategoriji zračne puške na udaljenosti deset metara. Pored olimpijca Nedžada Fazlije, tu je i gotovo jednakom uspjehu Edin Fa-

zlija, koji pomaže strijelcima SK Sarajevo usavršiti svoje streljačke sposobnosti.

Na treningu s punom opremom

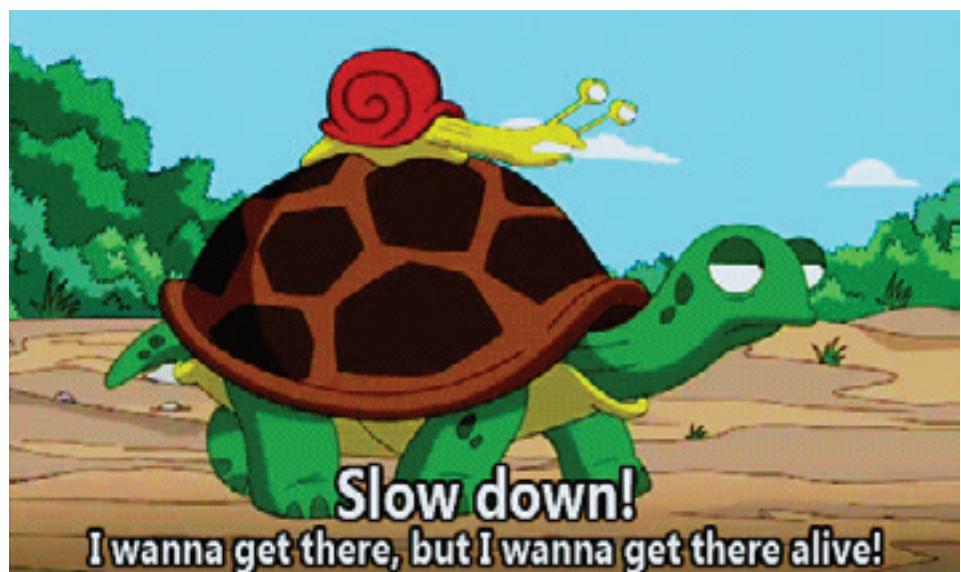
„Bez obzira na to što se streljaštvo ne promovira kao što je to slučaj s fudbalom ili košarkom, što mislim da je uzrok smanjene popularnosti ovog sporta, ipak mislim da ne propada, jer da je to tako, vjerovatno ne bismo postojali mi koji smo svaki dan u streljani. Ipak, ukoliko ljudi žele da im zaista pokažemo ko smo i koliko možemo, oni moraju početi više ulagati u nas“, zaključuje Ejla.

Puž Beskućnjak na putu za Mostar

Piše: Denis Hadžić Gigo

Platili su mi iz Švicarske Konfederacije da pišem o protestima, ali neću, moram vam se jaditi o autobusima. Krenem neki dan u Mostar sa Čangrizavom Kornjačom kod Tapira i Gazivode i skontam da mi je kuća na ledima k'o što je i njihova. Uzmemo kartu po glavi stanovnika i uđemo u autobus. Prvi s lijeva u naramak prosto burek iz pekare, iza njega žena doji dijete, dijete cucla...

Na suprotnoj strani dedo se svađa s naočalama dok otvara crnu hroniku da vidi za kim će zaplakati. Nakon dede momak koluta očima, u ruci mu pokvarene slušalice. Osuđen je na radio tandaramandara. Na radiju sude, na sudu mi, na radiju sud: „Dakle on kaže...“ I dok sve to gledamo, zapazimo pri kraju autobusa prazna mjesta. Ubrzamo, i sjedamo ispred

nekog momka što hrče. Otvorio usta, zatvorio oči. Spava k'o da mu je zadnji san. Moj sic je pokvaren kao i pokvaren sat koji blica iznad glave šofera. Dim je u glavi, a glava je u dimu, jer samo on puši uz malkice otvoren pro-

zor. U SLUČAJU NUŽDE S OVIM RAZBITI PROZOR, piše u postolju iznad Rigorozne Kornjače pored mene. Postolje je prazno. Nema super modernog čekića. Neko ga ukr'o.

Iza mene kokoš, a iza Ohole Kornjače brkata baba. I ona spava. Ukrala je sve zastore tako da nas sunce pravo nervira. Vadim naočale i trzam se jer me prepao šofer: „Može malo karta momak?“. „Može karta“, vadim kartu na njoj piše: '12 KM uz popust'. Kida ček, puca balon Huba Bubom i vraća ostatak karte. Isto ponavlja i sa Čangrizavom Kornjačom i odlazi.

„Odlaziš odlaziš rušiš mi sve, u srcu mom je bolna praznina...“

- „Šofer de smanji malo ovo govno i promaši koju rupu života ti“, momak s naše desne strane dobacuje iz sna

- „Tebi fore k'o iz Kursadžija hahaha“, vraća mu šofer i namiguje dedi.

- „Buboooo, bubali te dabogda“, grmi Izet Fazlinović sa dva TV-a. Treći je pokvaren, ali ne zamjeramo, i to je napredak, jer se CD „Šojić i Tesna koža“ iskrivio na neobičnom februarskom suncu, iznad volana.

Da se vratim na Švicarce. Uprkos imenu, Švicarska je faktički federacija, a ne konfederacija. „Confoederatio Helvetica“ je latinska inačica službenog naziva države, čime se izbjegava izbor između jednog od četiri službena jezika (njemački, francuski, talijanski i retoromanski). Akronim CH se, među ostalim, koristi kao internet domena.

sNailaga Beskućnjak na Čeličnom tronu

...i poznati čitaju KAR!KE...

Dragan Marinković Maca, poznati bosanskohercegovački glumac, rođen je 17. marta 1968. godine u Sarajevu. Pored glume na filmu i u pozorištu, pokazao se i kao izvrstan voditelj. Nema nikakvu potrebu za "prodavanjem" finoće, te svemu pristupa direktno i bez dlake na jeziku, često riječima „Mrš džukelo“, jer kako i sam kaže – Nisam vrsta takve pokazivačke, dopadljive budale.

**SCHÜLER
HELPEN
LEBEN**

NAPOMENA:

OVA PUBLIKACIJA (OMLADINSKI MAGAZIN "KARIKE") JE URAĐENA UZ POMOĆ SHL-a. SADRŽAJ PUBLIKACIJE JE ISKLJUČIVO ODGOVORNOST ONAuBiH I NI U KOM SLUČAJU NE PREDSTAVLJA STANOVIŠTA SHL-a.